

[Duborg.]

Byerne. Det kalder man, at der er bragt Ofre nok! Nej, paa dette Grundlag kan der intet Samarbejde blive. Det kan der derimod paa et sundt og rationelt Grundlag.

Søren P. Larsen: Jeg vil gerne først gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister og spørge ham, om man ikke fra Ministeriets Side har Opmærksomheden henvendt paa den Kontrol, som Dyr lægerne skal udøve over for Slagtning af Dyr i Henhold til den Lovgivning, som vist er omkring 3 Aar gammel. Der er fra forskellig Side peget paa, at de Dyr lægetakster, der er fastsat, kan være ret rimelige, hvor der er Tale om faa Slagtinger, men i visse Tilfælde, hvor Dyr lægen har et stort Antal Dyr at kontrolere før og efter Slagtingen, kan de inden for en saadan Dyr læges Omraade medføre, paastaar man, at han kan komme op paa en Dagløn af baade 200 og 300 Kr. Jeg anmoder det høje Landbrugsministerium om at undersøge Spørgsmaalet. Hvis der i Tidens Løb er opstaaet Urimeligheder, er det kun rimeligt, at de fremdrages her og bliver rettet. Selv om Satsene har været rimelige, da de blev fastsat, kan der jo i den Tid, der er forløbet siden da, godt være foregaaet Forskydninger.

Endvidere vil jeg henlede Justitsministeriets Opmærksomhed paa, om man ikke kunde være agtpaaagivende over for Bilerne. Jeg tænker her ganske særlig paa Lastautomobilerne. De kører ofte med en alt for stor Fart, og i mange Tilfælde er de ogsaa overlæssede. Vi Cyklister er ilde stedt paa de mange Steder smalle Veje, naar Lastautomobilerne med stort Læs og for fuldt Drøn og alt for ofte med en Fart, der ligger ud over det tilladelige, maser sig frem. Jeg er slet ingen Fjende af Bilister, men Cyklisterne er ilde stedt, og det er den almindelige Opfattelse ude omkring, at Lastautomobilerne er de værste for Øjeblikket. Der er mange Vejstrækninger, hvor man næsten ikke tør lade Børnene komme ud som Cyklister, fordi det er forbundet med Livsfare. Jeg ved nok, at Politiet har været ret ivrig paa visse Omraader, f. Eks. med Hensyn til Lygteføring, men jeg vil henstille, om man ikke kunde indstille denne Jagt en lille Smule og i Stedet beskæftige sig med mere nærliggende og langt alvorligere Opgaver, nemlig: at sørge for, at Hastighedsbestemmelserne, Vægtgrænsebestemmelserne o. lign. i nogen Grad bliver overholdt. Maa jeg henstille dette til Justitsministeriets og Politiets Overvejelser.

Naar man ved Finanslovsdebatten beskæftiger sig med offentlige Forhold, plejer det jo at være saaledes, at det fortrinsvis er Statens Finanser, der drøftes her. Men foruden Statens Finanser er der et andet Spørgsmaal, vi maa have Opmærksomheden i særlig Grad henvendt paa, nemlig Spørgsmaalet om Kommunernes Økonomi og Styrelse. Der øves rundt om i Kommunerne et meget stort og betydningsfuldt Arbejde Landet over. I de større Kommuner har man jo et vidt udviklet Embedsmandsstyre at støtte sig til, og i en Kommune som København er, har man Lov til at sige, det folkelige Element i Kommunens Styrelse praktisk talt forsvundet, og i Stedet for har man et vidt udviklet Embedsmandsstyre, som vi havde det i Sjette Frederiks Tid. Men ude omkring i de mindre Kommuner gør man endnu i meget stor Udstrækning Brug af Kommunalfolkenes betydelige Arbejde i den offentlige Administration, et Arbejde, der ikke ydes nogen Løn for, men gennem hvilket dygtige og interesserede Mennesker Aar efter Aar yder en Indsats, som er al Anerkendelse værd.

I de senere Aar er Arbejdet rundt om i Kommunerne vokset betydeligt, og ærede Medlemmer kan jo erindre, hvordan for Aar tilbage den tidligere højtærede Socialminister nogle Gange hævdede, at Kommunalfolkene blev graahaarede før Tiden, og hvordan han fandt Aarsagen hertil i det gamle Forsørgelsessystem, som han ligefrem tilbød at omdanne saaledes, at der kom letfattede Regler i Forbindelse med en Forenkling, hvorved Arbejdet vilde lattes betydeligt. Nu siger det sig selv, at naar man forlader et gammelkendt System og gaar over til et nyt, vil Overgangen altid medføre visse Vanskeligheder og et øget Arbejde. Men jeg tør nok paastaa, at de Kommunalmænd, der blev graahaarede under den gamle Ordning, slet ikke har det saa godt under den nye Ordning heller. Der er mange Bekymringer for Kommunalmændene baade af finansiel og administrativ Art.

Og naar saa den tidligere højtærede Socialminister aldrig blev træt af at fremhæve sin store Indsigt, sin store Sagkundskab netop i disse Problemer, er det forstaaeligt, at der er mange, der føler et og andet ved, at netop denne Minister, der saa sandelig ikke stillede sit Lys under nogen Skæppe, nu pludselig frivilligt, eller ufrivilligt, forlader Socialministeriet og søger over til et mere stilfærdigt Omraade. Der er mange, ude omkring og ogsaa her i Rigsdagen, der